

Arrest

nr. 254 169 van 7 mei 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 januari 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 februari 2021 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 januari 2021 wordt beslist tot beëindiging van het verblijf van verzoekende partij met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw/Mijnheer
naam : Ah. H. A.-N. (..)
voornaam : M. (..)
geboortedatum : (..)1989
geboorteplaats: Zammar Tallafar
nationaliteit : Irak

Krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, om de volgende redenen van openbare orde:

U kwam België binnen op 16.08.2008 en diende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in op 19.08.2008, dat definitief negatief werd afgesloten op 30.01.2009. Hierna diende u zeven volgende verzoeken om internationale bescherming in op 27.02.2009; 19.03.2009; 07.04.2009; 08.11.2010; 28.04.2011; 27.06.2013; 08.09.2014. Deze volgende verzoeken om internationale bescherming werden allen negatief afgesloten.

Vervolgens diende u op 27.04.2015 een negende verzoek om internationale bescherming in. Op 25.08.2015 werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus toegekend, een beslissing waarvan u op 26.08.2015 in kennis werd gebracht. Als een gevolg van deze beslissing bent u op heden in het bezit van een A-kaart, geldig tot 22.09.2022.

Op 09.08.2017 ontving de DVZ via het CGVS informatie - namelijk een proces-verbaal van een verhoor - waaruit blijkt dat u in het bezit was van verschillende identiteitsdocumenten, die niet overeenstemden met uw identiteitsgegevens, namelijk: een Bulgaarse identiteitskaart op naam van S. G. (..), geboren op 31.05.1993 met uw foto; andere documenten op naam van S. G. (..) met een adres in Gent; Arabische identiteitskaart op naam van H. M. H. (..), geboren op 25.03.1988 Zakho Dahort met uw foto en Koerdische partijkaart op naam van H. H. H. (..), geboren op 01.07.1987. Bovendien bleek dat de DVZ reeds eerder - op 14.10.2008 - door het CGVS op de hoogte werd gebracht van het feit dat betrokkene tijdens zijn asielpprocedure bij het CGVS valse documenten voorlegde.

Op basis van deze informatie en gezien de DVZ van oordeel was dat deze documenten er mogelijks op wezen dat u valse verklaringen heeft afgelegd die doorslaggevend waren voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, werd op 06.11.2017 door de DVZ op grond van artikel 49/2, § 4, eerste lid, tweede zin, en artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een vraag tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus overgemaakt aan het CGVS.

In het kader van de heroverweging van uw subsidiaire beschermingsstatus werd u op 28.09.2017 en op 14.05.2018 gehoord bij het CGVS, teneinde u de mogelijkheid te bieden alle argumenten aan te brengen die het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen.

In tussentijd werd u op 16.10.2019 door de Correctionele rechtbank van Kortrijk definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien maanden, met uitstel van vijfjaar ter uitzondering van het gedeelte dat overeenstemt met de duur van de ondergane voorhechtenis, omwille van verkrachting van een meerderjarige.

Op 26.02.2020 heeft het CGVS besloten om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 27.02.2020 in kennis werd gesteld. Het CGVS was van oordeel dat gebleken is dat u niet alleen over uw identiteit en herkomst frauduleuze verklaringen heeft afgelegd, maar dat eveneens moet vastgesteld worden dat u een totaal fictieve persoon en context hebt gecreëerd om een internationale beschermingsstatus te verkrijgen. Gelet hierop was het CGVS van oordeel dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor uw beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en persoonlijke reële situatie alsook de identiteit, de herkomst, het profiel en de reële situatie van uw familieleden.

U diende tegen voormelde beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) op 31.03.2020. Op 09.12.2020 werd het beroep door de RW verworpen. Bijgevolg werd de beslissing van het CGVS door de RW bevestigd en is de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus definitief geworden.

Gezien uw subsidiaire beschermingsstatus definitief werd ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980, staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven.

Op 14.12.2020 werd u via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980).

U gaf geen gevolg aan dit schrijven en u weigerde dan ook uw medewerking te verlenen aan de DVZ bij de heroverweging van uw verblijfsrecht. Bijgevolg kan de DVZ bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten enkel rekening houden met de actueel in uw dossier aanwezige elementen.

Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten wordt bovendien in toepassing van artikel 23, § 2, van de wet van 15 december 1980 rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan of met het gevaar dat van u uitgaat en met de duur van uw verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor uw familieleden.

In het kader van uw negende verzoek om internationale bescherming - dat aanleiding gaf tot de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus - verklaarde u op 16.08.2008 het land te zijn binnengekomen. We merken echter op dat u pas sinds het indienen van uw negende verzoek om internationale bescherming op 27.04.2015 - dat zoals gezegd aanleiding gaf tot de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus - dat u op ononderbroken en regelmatige wijze in het Rijk verblijft. Bijgevolg stellen we vast dat u meer dan de helft van uw leven in uw land van herkomst heeft gewoond. Het loutere feit dat u op heden vijf jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België verblijft, volstaat op zich dan ook niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken.

We herhalen dat u geen gevolg gaf aan de uitnodiging van DVZ, om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). U bracht bijgevolg bij de DVZ geen enkel formeel element aan waaruit kan blijken dat u ondertussen een van de officiële landstalen machtig bent, noch legde u bewijzen van tewerkstelling of een attest van inburgering voor.

Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus van 26.02.2020 blijkt tevens dat u bij uw persoonlijk onderhoud op 28.09.2017 en 14.05.2018 bij het CGVS telkens behoefte had aan een tolk.

Uit het vonnis van 16.10.2019 van de Correctionele rechtbank van Kortrijk blijkt dat u op het ogenblik van het vonnis tewerkgesteld was. Uit nazicht van het rijksregister blijkt inderdaad dat u sinds 03.06.2019 tewerkgesteld bent.

We wijzen er echter op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling slechts enkele aspecten zijn die blij kunnen geven van integratie. Het behoort slechts tot een normale attitude dat u na een ononderbroken en regelmatig verblijf van vijf jaar tewerkgesteld bent, de taal spreekt en opleidingen heeft gevolgd. We herhalen dat u de DVZ geen enkel document heeft voorgelegd waaruit blijkt dat u dergelijke inspanningen tot integratie heeft gedaan.

Zelfs indien zou blijken dat u nog bijkomende inspanningen leverde om zich in de Belgische samenleving te integreren, merken we op dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht opende op basis van een subsidiaire beschermingsstatus die u destijds verkeerdelijk werd toegekend, op basis van valse documenten en verklaringen die door u verstrekt werden met het bewuste oogmerk de Belgische asiel instanties en autoriteiten te misleiden.

Bovendien wijzen we erop dat indien u enige inspanning deed om zich in de Belgische samenleving te integreren, dit geen afbreuk doet aan het feit dat u op 16.10.2019 door de Correctionele rechtbank van Kortrijk definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien maanden, met uitstel van vijfjaar ter uitzondering van het gedeelte dat overeenstemt met de duur van de ondergane voorhechtenis, omwille van verkrachting van een meerderjarige.

Uit het vonnis van 16.10.2019 blijkt dat u op 14.08.2019 uw slachtoffer er via telefonische dreigementen toe gedwongen heeft om naar uw woning te komen, niettemin ze eerder die dag van u weggevlucht was. Het slachtoffer was op dat moment uw voormalige partner, met wie de relatie beëindigd was. Eenmaal in uw woning, dwong u haar naar uw slaapkamer en heeft u haar tweemaal verkracht.

Bij het bepalen van de straf en strafmaat hield de rechtbank onder meer rekening met de aard, de ernst en de omstandigheden waarin de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd en daarnaast het nadeel dat werd berokkend: het slachtoffer werd door de feiten ernstig miskend in haar seksuele integriteit en

het misbruik wordt als vernederend ervaren en heeft een ingrijpende weerslag op het welbevinden van het slachtoffer.

Tevens werd bij vonnis van 16.10.2019 benadrukt dat u een egoïstische ingesteldheid heeft. U laat volgens de rechtbank de onmiddellijke voldoening van uw verlangens primeren op de negatieve weerslag van uw gedrag op andere personen. Het verloop van de bewezen verklaarde feiten en uw persoonlijkheid wijzen - aldus het vonnis - op een vertroebeld normbesef, een gebrekkige impulscontrole, een verstoorde seksuele beleving en een antisociale persoonlijkheidsstructuur.

Volgens de rechtbank is het bewezen verklaard dat u zich bereid heeft getoond om uw seksuele behoeften ten aanzien van uw ex-partner - die u evenwel duidelijk had gemaakt geen contact meer te wensen - desnoods met geweld af te dwingen. De rechter was dan ook van oordeel dat dergelijk gedrag niet alleen blijk geeft van een gebrek aan empathie, maar zelfs van een reële maatschappelijke gevaarlijkheid.

De conclusies in het kader van deze correctionele veroordeling inzake uw persoonlijkheid en uw houding, geven blijk van een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid, waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Het feit dat in uw gunst rekening werd gehouden dat u zich zou verzoend hebben met het slachtoffer, noopt onzes inziens niet tot een wijziging van de conclusies uit het vonnis. Verkrachting is een ernstig strafbaar misdrijf en het kan niet helemaal uitgesloten worden dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Derhalve kan enkel geconcludeerd worden dat u door uw persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Bovendien brengen we in herhaling dat de DVZ op 09.08.2017 informatie heeft ontvangen waaruit bleek dat u in het bezit was van verschillende identiteitsdocumenten, die niet overeenstemden met uw identiteitsgegevens, namelijk: een Bulgaarse identiteitskaart op naam van S. G. (..), geboren op 31.05.1993 met uw foto; andere documenten op naam van S. G. (..) met een adres in Gent; Arabische identiteitskaart op naam van H.M. H. (..), geboren op 25.03.1988 Zakho Dahort met uw foto en Koerdische partijkaart op naam van H. H. H. (..), geboren op 01.07.1987. Bovendien bleek dat de DVZ reeds eerder - op 14.10.2008 - door het CGVS op de hoogte werd gebracht van het feit dat betrokkene tijdens zijn asielprocedure bij het CGVS valse documenten voorlegde.

Tijdens uw gehoor in het kader van de heroverweging van uw subsidiaire beschermingsstatus bij het CGVS op 14.05.2018 heeft u toegegeven dat u valse verklaringen heeft afgelegd bij het verzoek om internationale bescherming dat aanleiding gaf tot de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS was dan ook van oordeel dat gebleken is dat u niet alleen over uw identiteit en herkomst frauduleuze verklaringen heeft afgelegd, maar dat eveneens moet vastgesteld worden dat u een totaal fictieve persoon en context hebt gecreëerd om een internationale beschermingsstatus te verkrijgen.

Wat betreft de Bulgaarse documenten, ontkent u elke betrokkenheid en stelt u dat deze niet aan u zouden toebehoren. Niettemin is volgens het CGVS gebleken dat u op 09.03.2015 een poging ondernomen heeft om u met valse, Bulgaarse documenten in te schrijven als werkzoekende in de gemeente Gent. Bijgevolg kan de bewering dat deze documenten niet van u zijn, niet worden aangenomen en dient geconcludeerd te worden dat u herhaaldelijk heeft getracht de Belgische (asiel)instanties te misleiden. Slechts een maand nadat u met deze valse documenten de Belgische instanties heeft geprobeerd te misleiden, diende u immers met een totaal frauduleus asielaanvraag een volgend verzoek om internationale bescherming in dat aanleiding gaf tot de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, die om die reden ingetrokken werd door het CGVS op 26.02.2020.

Derhalve dient enkel vastgesteld te worden dat u herhaaldelijk frauduleuze verklaringen heeft afgelegd en dat u door uw persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Wat uw gezins- en familieleven in België betreft, herhalen we dat u geen gevolg gaf aan de uitnodiging van DVZ, om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). De DVZ kan dan ook enkel rekening houden met alle actueel in uw dossier aanwezige elementen.

Het kan de DVZ dan ook bezwaarlijk euvel worden geduid indien het geen volledig zicht heeft op actuele uw gezins- en familiebanden in België. Door herhaaldelijk valse verklaringen af te leggen omtrent essentiële elementen, zoals uw identiteit en afkomst, kunnen de Belgische autoriteiten bovendien niet langer afgaan op de geloofwaardigheid van uw verklaringen. We brengen dienaangaande in herhaling dat het CGVS van oordeel was dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor uw beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en persoonlijke reële situatie alsook de identiteit, de herkomst, het profiel en de reële situatie van uw familieleden.

Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus op 26.02.2020 blijkt dat u eerder een relatie had in België en dat u met die voormalige partner twee minderjarige kinderen heeft. Volgens het CGVS bent u echter thans niet meer samen en zijn jullie nooit religieus of officieel gehuwd, noch zijn jullie wettelijk samenwonend geweest. Uit de beslissing blijkt echter eveneens dat volgens uw verklaringen de relatie opnieuw verbeterd zou zijn en dat jullie van plan zouden zijn terug te gaan samenwonen.

Vooreerst merken we op dat de aanwezigheid van een gezinsleven in België - namelijk uw (voormalige) partner en uw minderjarige kinderen - u er geenszins van heeft weerhouden om strafbare feiten te plegen. Daarnaast wijzen we erop dat het CGVS op 26.02.2020 eveneens besloten heeft om de subsidiaire beschermingsstatus van uw (voormalige) partner en die van uw oudste kind in te trekken (uw tweede en jongste kind heeft nooit over de subsidiaire beschermingsstatus beschikt). Noch uw (voormalige) partner, noch uw beide minderjarige kinderen beschikken bijgevolg thans over recht op verblijf. Zij hebben hun recht op terugkeer verloren waardoor ze hun verblijfsrecht automatisch verloren zijn op 19.07.2020.

Bijgevolg verblijft u thans allen illegaal op het grondgebied en maakt u het geenszins aannemelijk dat het gezinsleven met uw (voormalige) partner en uw kinderen enkel in België kan plaatsvinden, waar u allen illegaal verblijft. U kan zich allen vanuit het land van herkomst of het land waar u allen tot verblijf zijn toegelaten, wenden tot de bevoegde autoriteiten met het oog op de eventuele hereniging van het gezin. In afwachting kan u niet enkel contact onderhouden middels moderne communicatietechnologie, maar kan u ook korte bezoeken onderhouden in uw of haar land van herkomst of elke andere Staat waartoe u beiden legaal toegang heeft.

Uit het vonnis van 16.10.2019 van de Correctionele rechtbank van Kortrijk blijkt tevens hoe u in tussentijd nog een andere partner in België heeft gehad. Deze partner werd echter door u tot tweemaal toe verkracht (cf. vonnis van 16.10.2019) nadat de relatie beëindigd werd. Uit het vonnis blijkt tevens dat u zich na deze bewezen verklaarde feiten verzoend zou hebben met het slachtoffer. De DVZ heeft echter geen enkel bewijs waaruit zou kunnen blijken dat u thans een stabiele en duurzame relatie zou onderhouden met een ander persoon. Het loutere feit dat u dit eerder verklaard heeft, is op zich onvoldoende om van een stabiele en duurzame relatie te getuigen.

Wat deze verklaring betreft, brengen we nogmaals in herhaling dat het CGVS vastgesteld heeft dat u een totaal fictieve persoon en context heeft gecreëerd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Door in het kader van uw procedure om internationale bescherming herhaaldelijk valse verklaringen af te leggen omtrent essentiële elementen, zoals uw identiteit en afkomst, kunnen de Belgische autoriteiten niet langer afgaan op de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien merken we op dat uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien de bewezen verklaarde feiten van 14.08.2019 - namelijk de verkrachting van een meerderjarige - worden uw eventuele bijkomende familiale belangen en privéleven in België ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Er zijn dan ook geen familiale beletsels voor het nemen van deze beslissingen.

Bovendien blijkt uit de beslissing van het CGVS dat u eerder geprobeerd heeft om een Iraaks paspoort te verkrijgen, met het oog op het bezoeken van uw familie in Irak. Dit getuigt slechts van het feit dat u nog steeds een uitgebreid familiaal netwerk in Irak heeft, waarop u kan terugvallen bij uw hervestiging in dat land van herkomst. Bovendien maakte u eerder al de wens kenbaar om terug te kunnen keren naar Irak.

Betreffende uw medische situatie, benadrukken we nogmaals dat u het naliet om de DVZ in het bezit te stellen van alle medische documenten en elementen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten. U bracht derhalve bij de DVZ geen enkel formeel element aan waaruit kan blijken dat u op heden medische problemen zou ondervinden die u beletten te reizen, of dat er sprake is van een actuele medische behandeling.

Tot slot, betreffende een terugkeer naar uw land van herkomst stelde u de DVZ niet op de hoogte van elementen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar het land van herkomst.

Het CGVS was van oordeel dat uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken diende te worden en dat er geen redenen waren om u alsnog de vluchtelingen- of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Het CGVS stelde dat u zich jarenlang bediende van een valse identiteit, dat u geen nood heeft aan internationale bescherming en dat u zelfs een Iraaks paspoort probeerde te bekomen om terug te keren naar Irak om er uw familie te bezoeken.

Bovendien verklaarde u zelf bij het CGVS dat het enige wat een definitief terugkeer naar Irak verhindert, uw kinderen zijn. We herhalen echter dat uw (voormalige) partner en uw beide minderjarige kinderen hun recht op verblijf verloren zijn en dat nergens uit blijkt dat het gezinsleven enkel in België kan

plaatsvinden. Bijgevolg zijn er geen elementen die u beletten zich opnieuw in het land van herkomst te vestigen.

We herhalen dat u geen gevolg gaf aan de uitnodiging van de DVZ om alle elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). Bijgevolg bracht u geen enkel element aan dat noopt tot een wijziging van deze beoordeling van het CGVS.

We herhalen tot slot dat hierboven werd aangetoond dat er geen familiale of medische bezwaren zijn die uw terugkeer in de weg zouden staan.

In toepassing van artikel 74/14, § 3, 3°, van de wet van 15 december 1980 wordt u geen termijn toegekend om het grondgebied vrijwillig te verlaten, gelet op het feit dat u door uw persoonlijk gedrag als een bedreiging voor de openbare orde dient te worden beschouwd.

We brengen dienaangaande in herinnering dat u definitief veroordeeld werd op 16.10.2019 door de Correctionele rechtbank van Kortrijk tot een gevangenisstraf van vijftien maanden, met uitstel van vijf jaar ter uitzondering van het gedeelte dat overeenstemt met de duur van de ondergane voorhechtenis, omwille van verkrachting van een meerderjarige.

Derhalve kan enkel geconcludeerd worden dat, na zorgvuldige afweging van de in uw dossier aanwezige elementen, uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. De duur van uw verblijf in het Rijk en eventueel andere elementen rechtvaardigen een behoud van uw verblijf in België niet.

Bijgevolg wordt er omwille van redenen van openbare orde en krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Het ingeroepen middel is een schending van art. 23 Vr.W..

1. Art. 23 Vr.W. stelt :

' § 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden. '

2. De bestreden beslissing verwijst naar het feit dat verzoeker op 16 oktober 2019 door de Correctionele rechtbank Kortrijk veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vijftien maanden, met uitstel van vijf jaar met uitzondering van het gedeelte dat overeenstemt met de duur van de ondergane voorhechtenis, omwille van verkrachting van een meerderjarige.

Verzoeker betwist de feiten niet die tot de veroordeling geleid hebben, en wil deze feiten ook niet minimaliseren. Het komt echter erop aan deze feiten in hun juiste kader te plaatsen. Het slachtoffer van de seksuele handelingen was de vroegere partner van verzoeker, en alhoewel het feit dat verzoeker zijn wil opdrong volledig verkeerd was, dient toch een onderscheid gemaakt te worden tussen de in werkelijkheid gebeurde feiten en het geval waarin verzoeker een wildvreemde zou verkracht hebben.

Verzoeker en zijn voormalige partner hebben zich kort na de feiten verzoend, en ook dit werpt toch een ander licht op de feiten die, spijtig genoeg, hebben plaatsgevonden.

3. Overeenkomstig art. 23 § 1, 2e lid, Vr.W. moet 'het gedrag van de betrokkene een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn'.

Een dergelijke omschrijving is per definitie subjectief, maar verzoeker is toch van mening dat deze omschrijving niet op hem van toepassing kan zijn. De feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd,

hebben zich jaren geleden voorgedaan, en sindsdien heeft verzoeker geen enkel strafbaar feit meer gesteld. Er kan dus bezwaarlijk nog van een actuele bedreiging gesproken worden, een mens is geen geprogrammeerd wezen waarvan ernstig gevreesd moet worden dat de door deze persoon gestelde feiten zich om de zoveel tijd zullen herhalen.

Het gaat uiteraard om een subjectieve beoordeling, doch verzoeker heeft er het volste vertrouwen in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn persoonlijkheid op een andere wijze zal beoordelen dan de DVZ. Het vonnis van de Correctionele rechtbank Kortrijk heeft weliswaar gezag van gewijsde, doch dit houdt niet in dat verzoeker thans nog een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zou zijn.

4. Verder dient er, overeenkomstig art. 23 § 2, 1e lid, Vr.W., rekening gehouden te worden met het gevaar dat van verzoeker zou uitgaan. In elk geval is het een feit dat er sinds de gepleegde feiten geen gelijkaardige feiten meer geweest zijn, zodat er niet kan gesteld worden dat er een gevaar van verzoeker zou uitgaan.

5. Ook dient er, overeenkomstig art. 23 § 2, 2e lid, Vr.W., rekening gehouden te worden met 'het bestaan van banden met zijn land van verblijf' (m.a.w. met België).

Verzoeker wijst erop dat hij reeds sinds 5 februari 2018 - m.a.w. al langer dan drie jaar – in vast dienstverband werkt voor de firma MAEYAERT uit Oekene. Verzoeker legt zijn arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur voor (stuk 1), evenals zijn twaalf laatste loonfiches (stukken 2 - 13) en de individuele rekeningen 2019 (stuk 14) en 2018 (stuk 15). Hij legt tevens een schrijven voor van zijn werkgever, waaruit blijkt dat hij een goede werkracht is, en dat hij zijn beroepsactiviteiten naar behoren uitoefent (stuk 16).

Deze stukken wijzen er ten genoegte van rechte op dat verzoeker zich perfect geïntegreerd heeft in België, en dat er dus hechte banden zijn met België, zijn land van verblijf.

6. Ten slotte dient er, overeenkomstig art. 23 § 2, 2e lid, in fine, Vr.W., rekening gehouden te worden met 'de gevolgen voor hem', m.a.w. de gevolgen voor verzoeker.

De gevolgen voor verzoeker zouden, bij een terugkeer naar Irak, héél ernstig zijn. Irak is en blijft nog altijd een erg gevaarlijk land.

De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio (KAR) is weliswaar enigzins gunstiger is dan in Centraal-Irak of in Zuid-Irak, maar toch blijft de KAR een gevaarlijke regio.

Dienaangaande kan verwezen worden naar het verslag 'De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio' dd. 20 november 2019 (stuk 17). In dit verslag staat te lezen (blz. 2) :

' Sinds 2018 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen op PKK-doelwitten significant op. Het voerde wekelijkse luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in de noordelijke grensregio's van Dohuk, Erbil en Suleimaniya. Het betreft de grootste en langstduurende Turkse operatie in Irak

7 tot op heden. De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. De grensregio's in de gebieden Qandil, Metina, Amedi, Sidekan, Choman, Soran, Shiladeza, Avasin/Basyan en Hakurk blijken het meest gevisieerd. In 2018 vielen hierbij, zo blijkt uit analyse van de verschillende bronnen, naar schatting zeventien burgerdoden. In 2019 (tot eind september 2019) waren dit er naar schatting elf.

Daarnaast vinden Iraanse raket-, artillerie- en drone-aanvallen op KDPI-doelwitten in de Noord-Iraakse grensregio plaats in de strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen. Hierbij kwamen in 2018 een vijftiental partijleden om. In juli 2019 zouden drie burgerdoden gevallen zijn.

Voor 2018 meldt de Koerdische overheid 35 slachtoffers van landmijnen, waarvan 21 doden en 14 zwaargewonden. '

Hieruit volgt onweerlegbaar dat een terugkeer van verzoeker naar Irak, zelfs naar de Koerdische Autonome Regio, voor hem een héél ernstig risico zou inhouden. Ook hiermee dient rekening gehouden te worden bij de beoordeling van de wenselijkheid van de beëindiging van het verblijf van verzoeker in België."

2.2. Artikel 21 van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Het eerste lid is van toepassing, onverminderd artikel 61/8, op de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/7 tot verblijf gemachtigd is."

Artikel 23 van de vreemdelingenwet luidt verder als volgt:

“§ 1.

De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2.

Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 112/2019 van 18 juli 2019 overwogen:

“B.18.2. De « redenen » en de « ernstige redenen » van openbare orde of nationale veiligheid moeten worden geïnterpreteerd in het licht van artikel 23 van de wet van 15 december 1980, ingevoerd bij artikel 14 van de bestreden wet, waarin wordt vermeld dat de beslissingen tot beëindiging van het verblijf enkel kunnen worden gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en dat dat gedrag « een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving [moet] zijn ». In die bepaling wordt eraan toegevoegd dat « motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, [...] niet [mogen] worden aangevoerd » en wordt gepreciseerd dat bij het nemen van de beslissing rekening moet worden gehouden « met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid » die is begaan of met het gevaar dat van de betrokken vreemdeling uitgaat.

(..)

B.19.2. De beslissing om een einde te maken aan het verblijfsrecht van een legaal op het grondgebied verblijvende vreemdeling om redenen of ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid is geen straf of sanctie die ertoe strekt een gedrag te bestraffen, maar wel een preventieve administratieve veiligheidsmaatregel die door de autoriteiten wordt genomen vanuit de zorg om de openbare orde en de nationale veiligheid op het grondgebied te bewaren. De verplichting die de Staten hebben om de orde te handhaven en misdrijven te voorkomen vormt een wettig doel dat een dergelijke beslissing verantwoordt, voor zover zij « in een democratische samenleving noodzakelijk » is (EHRM, grote kamer, 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, §§ 67-68).”

In dat opzicht is het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen, zelfs indien dat een indicator kan zijn voor de gevaarlijkheid van de betrokken persoon, niet het enige element dat in overweging moet worden genomen.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft daarenboven geoordeeld :

« Het beroep van een nationale instantie op het begrip openbare orde [veronderstelt] in elk geval, afgezien van de storing van de sociale orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, het bestaan [...] van een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast » (o.a., HvJ, 27 oktober 1977, Régina t. Pierre Bouchereau, punten 29 en 35; 24 juni 2015, C-373/13, H. T., punt 79; grote kamer, 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, K. en H. F., punt 41).

B.19.3. Het bestaan van één of meer ten aanzien van de betrokken vreemdeling uitgesproken strafrechtelijke veroordelingen is noch een noodzakelijke voorwaarde, noch een voldoende voorwaarde, opdat een beslissing wordt genomen waarbij aan zijn verblijfsrecht een einde wordt gemaakt om reden of om ernstige reden van openbare orde of nationale veiligheid. Zoals in artikel 23 van de wet van 15 december 1980, ingevoegd bij artikel 14 van de bestreden wet, wordt gepreciseerd, moet een individueel onderzoek geval per geval worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, de actualiteit en de ernst van de bedreiging die van de vreemdeling uitgaat voor een fundamenteel belang van de samenleving. Bij dat onderzoek moeten weliswaar de eventuele veroordelingen uit het verleden in overweging worden genomen, maar het moet ook betrekking hebben op het huidige gedrag van de betrokkene en op het voorzienbare gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit.”

Het is aan de nationale overheden, in casu de verwerende partij, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De verwerende partij moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting

van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij weze opgemerkt *“dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde”* (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, § 63).

2.3. Uit het administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank van Kortrijk van 16 oktober 2019, blijkt dat verzoekende partij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vijftien maanden, met uitstel van vijf jaar met uitzondering van het gedeelte voorhechtenis, omwille van verkrachting van een meerderjarige. Verzoekende partij blijkt haar ex-partner via telefonische bedreigingen gedwongen te hebben om naar haar woning te komen alwaar zij haar ex-partner naar de slaapkamer dwong en haar tweemaal verkracht heeft. Bij de veroordeling van verzoekende partij benadrukte de rechtbank de egoïstische ingesteldheid van verzoekende partij die de onmiddellijke voldoening van haar verlangens liet primeren op de negatieve weerslag van haar gedrag op andere personen. Het slachtoffer werd door de feiten ernstig miskend in haar seksuele integriteit en het misbruik wordt als vernederend ervaren en heeft een ingrijpende weerslag op het welbevinden van het slachtoffer. Uit de gepleegde feiten en de persoonlijkheid van verzoekende partij komt een vertroebeld normbesef, een gebrekkige impulscontrole, een verstoorde seksuele beleving en een antisociale persoonlijkheidsstructuur naar voren. Zoals de verwerende partij ook motiveert oordeelde de rechter dat dergelijk gedrag niet alleen blijk geeft van een gebrek aan empathie, maar zelfs van een reële maatschappelijke gevaarlijkheid. De verwerende partij besluit: *“De conclusies in het kader van deze correctionele veroordeling inzake uw persoonlijkheid en uw houding, geven blijk van een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid, waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.”*

Hoewel verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij de feiten niet wil minimaliseren, betoogt zij wel dat zij de feiten *“in hun juiste kader”* wil plaatsen en wijst zij erop dat het gaat om haar ex-partner, hetgeen iets anders is dan de verkrachting van een wildvreemde. De Raad ziet evenwel niet in hoe dergelijk betoog afbreuk kan doen aan de zwaarwichtigheid van de gepleegde feiten die - ook al gaat het om de ex-partner - sowieso vernederend zijn voor het slachtoffer en een ingrijpende weerslag hebben op het welbevinden van het slachtoffer. Het gegeven dat het om de ex-partner en niet om een wildvreemde gaat doet ook niks af aan het feit dat uit de daden van verzoekende partij een vertroebeld normbesef, een gebrekkige impulscontrole, een verstoorde seksuele beleving en een antisociale persoonlijkheidsstructuur naar voren komt.

Zoals ook blijkt uit de bestreden beslissing heeft de verwerende partij rekening gehouden met het feit dat verzoekende partij zich nadien met het slachtoffer zou verzoend hebben en wijst zij erop dat: *“Verkrachting is een ernstig strafbaar misdrijf en het kan niet helemaal uitgesloten worden dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.”* De Raad acht dit geenszins kennelijk onredelijk. Er kan immers niet voorbijgegaan worden aan de vaststellingen omtrent de persoonlijkheid van verzoekende partij die uit de door haar gepleegde daden naar voren is gekomen. De persoonlijkheid van verzoekende partij - hetgeen een wezenlijk kenmerk is van haar - wordt gekarakteriseerd door een vertroebeld normbesef, een gebrekkige impulscontrole, een verstoorde seksuele beleving en een antisociale persoonlijkheidsstructuur. Dit doet niet kennelijk onredelijk besluiten dat verzoekende partij naar de toekomst toe nog steeds een gevaar vormt voor de openbare orde en dat zij dergelijk gedrag kan herhalen.

Verzoekende partij is daarnaast ook geenszins ernstig waar zij betoogt dat *“(d)e feiten waarvoor (zij) veroordeeld werd, (...) zich jaren geleden (hebben) voorgedaan.”* Immers blijkt dat de feiten van verkrachting zich hebben voorgedaan op 14 augustus 2019, hetgeen bezwaarlijk als *“jaren geleden”* kan bestempeld worden. De Raad benadrukt voorts dat het enkele gegeven dat reeds enige tijd is verstreken sedert de gepleegde feiten niet impliceert dat de verwerende partij niet langer het bestaan van een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zou kunnen vaststellen op grond van motieven zoals vermeld in de bestreden beslissing. In dit verband kan worden opgemerkt dat het tijdsverloop sinds het plegen van de feiten weliswaar een gegeven is dat relevant is om te beoordelen of er sprake is van een bedreiging, doch dat de eventuele uitzonderlijke ernst van de betrokken handelingen echter, ook na een betrekkelijk lang tijdsverloop, het voortbestaan van een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel

belang van de samenleving kan inhouden (HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, pt. 58). In de bestreden beslissing werd duidelijk gewezen op de bijzondere ernst van de door de verzoekende partij gepleegde feiten en op de persoonlijkheid van verzoekende partij waaruit een reële maatschappelijke gevaarlijkheid naar voren komt, zodat het hoegenaamd niet uit te sluiten valt dat verzoekende partij dergelijk gedrag naar de toekomst zal herhalen. Het loutere feit dat verzoekende partij zich sinds de feiten niet opnieuw heeft bezondigd aan enig strafbaar feit, doet aan voorgaande geen afbreuk. Nogmaals benadrukt de Raad de gevaarlijke persoonlijkheid van verzoekende partij die uit de door haar gepleegde daden naar voren komt en waardoor het geenszins uit te sluiten valt dat deze persoonlijkheid er naar de toekomst toe kan leiden dat verzoekende partij zich opnieuw bezondigd aan dergelijk zwaarwichtige feiten.

2.4. Zoals voorts blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing heeft de verwerende partij rekening gehouden met de banden die de verzoekende partij heeft met België, waaronder haar tewerkstelling. De verwerende partij motiveert: *“Uit het vonnis van 16.10.2019 van de Correctionele rechtbank van Kortrijk blijkt dat u op het ogenblik van het vonnis tewerkgesteld was. Uit nazicht van het rijksregister blijkt inderdaad dat u sinds 03.06.2019 tewerkgesteld bent.*

We wijzen er echter op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling slechts enkele aspecten zijn die blij kunnen geven van integratie. Het behoort slechts tot een normale attitude dat u na een ononderbroken en regelmatig verblijf van vijf jaar tewerkgesteld bent, de taal spreekt en opleidingen heeft gevolgd. We herhalen dat u de DVZ geen enkel document heeft voorgelegd waaruit blijkt dat u dergelijke inspanningen tot integratie heeft gedaan.

Zelfs indien zou blijken dat u nog bijkomende inspanningen leverde om zich in de Belgische samenleving te integreren, merken we op dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht opende op basis van een subsidiaire beschermingsstatus die u destijds verkeerdelijk werd toegekend, op basis van valse documenten en verklaringen die door u verstrekt werden met het bewuste oogmerk de Belgische asiel instanties en autoriteiten te misleiden.

Bovendien wijzen we erop dat indien u enige inspanning deed om zich in de Belgische samenleving te integreren, dit geen afbreuk doet aan het feit dat u op 16.10.2019 door de Correctionele rechtbank van Kortrijk definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien maanden, met uitstel van vijfjaar ter uitzondering van het gedeelte dat overeenstemt met de duur van de ondergane voorhechtenis, omwille van verkrachting van een meerderjarige.

Uit het vonnis van 16.10.2019 blijkt dat u op 14.08.2019 uw slachtoffer er via telefonische dreigementen toe gedwongen heeft om naar uw woning te komen, niettemin ze eerder die dag van u weggevlucht was. Het slachtoffer was op dat moment uw voormalige partner, met wie de relatie beëindigd was. Eenmaal in uw woning, dwong u haar naar uw slaapkamer en heeft u haar tweemaal verkracht.

Bij het bepalen van de straf en strafmaat hield de rechtbank onder meer rekening met de aard, de ernst en de omstandigheden waarin de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd en daarnaast het nadeel dat werd berokkend: het slachtoffer werd door de feiten ernstig miskend in haar seksuele integriteit en het misbruik wordt als vernederend ervaren en heeft een ingrijpende weerslag op het welbevinden van het slachtoffer.

Tevens werd bij vonnis van 16.10.2019 benadrukt dat u een egoïstische ingesteldheid heeft. U laat volgens de rechtbank de onmiddellijke voldoening van uw verlangens primeren op de negatieve weerslag van uw gedrag op andere personen. Het verloop van de bewezen verklaarde feiten en uw persoonlijkheid wijzen - aldus het vonnis - op een vertroebeld normbesef, een gebrekkige impulscontrole, een verstoorde seksuele beleving en een antisociale persoonlijkheidsstructuur.

Volgens de rechtbank is het bewezen verklaard dat u zich bereid heeft getoond om uw seksuele behoeften ten aanzien van uw ex-partner - die u evenwel duidelijk had gemaakt geen contact meer te wensen - desnoods met geweld af te dwingen. De rechter was dan ook van oordeel dat dergelijk gedrag niet alleen geeft van een gebrek aan empathie, maar zelfs van een reële maatschappelijke gevaarlijkheid.

De conclusies in het kader van deze correctionele veroordeling inzake uw persoonlijkheid en uw houding, geven blij van een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid, waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Het feit dat in uw gunst rekening werd gehouden dat u zich zou verzoend hebben met het slachtoffer, noopt onzes inziens niet tot een wijziging van de conclusies uit het vonnis. Verkrachting is een ernstig strafbaar misdrijf en het kan niet helemaal uitgesloten worden dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Derhalve kan enkel geconcludeerd worden dat u door uw persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Bovendien brengen we in herhaling dat de DVZ op 09.08.2017 informatie heeft ontvangen waaruit bleek dat u in het bezit was van verschillende identiteitsdocumenten, die niet overeenstemden met uw

identiteitsgegevens, namelijk: een Bulgaarse identiteitskaart op naam van S. G. (...), geboren op 31.05.1993 met uw foto; andere documenten op naam van S. G. (...) met een adres in Gent; Arabische identiteitskaart op naam van H.M. H. (...), geboren op 25.03.1988 Zakho Dahort met uw foto en Koerdische partijkaart op naam van H. H. H. (...), geboren op 01.07.1987. Bovendien bleek dat de DVZ reeds eerder - op 14.10.2008 - door het CGVS op de hoogte werd gebracht van het feit dat betrokkene tijdens zijn asielpprocedure bij het CGVS valse documenten voorlegde.

Tijdens uw gehoor in het kader van de heroverweging van uw subsidiaire beschermingsstatus bij het CGVS op 14.05.2018 heeft u toegegeven dat u valse verklaringen heeft afgelegd bij het verzoek om internationale bescherming dat aanleiding gaf tot de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS was dan ook van oordeel dat gebleken is dat u niet alleen over uw identiteit en herkomst frauduleuze verklaringen heeft afgelegd, maar dat eveneens moet vastgesteld worden dat u een totaal fictieve persoon en context hebt gecreëerd om een internationale beschermingsstatus te verkrijgen.

Wat betreft de Bulgaarse documenten, ontkent u elke betrokkenheid en stelt u dat deze niet aan u zouden toebehoren. Niettemin is volgens het CGVS gebleken dat u op 09.03.2015 een poging ondernomen heeft om u met valse, Bulgaarse documenten in te schrijven als werkzoekende in de gemeente Gent. Bijgevolg kan de bewering dat deze documenten niet van u zijn, niet worden aangenomen en dient geconcludeerd te worden dat u herhaaldelijk heeft getracht de Belgische (asiel)instanties te misleiden. Slechts een maand nadat u met deze valse documenten de Belgische instanties heeft geprobeerd te misleiden, diende u immers met een totaal frauduleus asielaanvraag een volgend verzoek om internationale bescherming in dat aanleiding gaf tot de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, die om die reden ingetrokken werd door het CGVS op 26.02.2020.

Derhalve dient enkel vastgesteld te worden dat u herhaaldelijk frauduleuze verklaringen heeft afgelegd en dat u door uw persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. (...)”

Zoals duidelijk blijkt erkent de verwerende partij dat verzoekende partij in België een tewerkstelling genoot, maar wijst zij erop dat dit slechts één aspect betreft van integratie en dat in contrast hiermee verzoekende partij op frauduleuze wijze verblijfsrecht heeft bekomen door gebruik te maken van valse documenten en valse verklaringen en dat zij bovendien veroordeeld werd voor een ernstig strafrechtelijk feit, met name de verkrachting van haar ex-partner. De Raad acht het - in het licht van deze vaststellingen - geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij het publieke belang laat overwegen ten opzichte van de private belangen van de verzoekende partij en oordeelt dat de (eventuele) integratie van verzoekende partij in de Belgische samenleving de beëindiging van het verblijfsrecht niet in de weg staat. De verzoekende partij is duidelijk een andere mening in het verzoekschrift toegedaan, maar met haar subjectieve overtuiging slaagt zij er niet in afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de verwerende partij alle relevante elementen met betrekking tot het verblijf van verzoekende partij tegenover elkaar heeft afgewogen en op niet kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat in deze het publieke belang, i.e. de bescherming van de openbare orde, overweegt.

2.5. Waar verzoekende partij betoogt dat een terugkeer naar Irak gevaarlijk is, gaat zij eraan voorbij dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 februari 2020 haar subsidiaire beschermingsstatus heeft ingetrokken en geoordeeld heeft: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met

name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olieinkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechte vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen dient uw subsidiaire beschermingsstatus te worden ingetrokken en zijn er geen redenen om u alsnog de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. (...)”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij opnieuw verwijst naar algemene informatie – “De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio” dd. 20 november 2019 – maar deze informatie heeft reeds voorwerp uitgemaakt van een beoordeling door de Raad in het kader van het beroep van verzoekende partij tegen voormelde beslissing van de commissaris-generaal. De Raad oordeelde in zijn arrest nr. 245 502 van 7 december 2020 dienaangaande: “Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie die hij bijbrengt en waaruit hij citeert (stukken 5 tot 7 bij het

verzoekschrift) is namelijk deels dezelfde, ligt voor het overige volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder en aan de voormelde, op deze informatie geschraagde motieven. Uit de meest recente informatie zoals bijgebracht door verzoeker, blijkt in dit kader dat de veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio (KAR) significant beter is dan deze in Centraal Irak, dat de regio gekenmerkt wordt door een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten, dat de veiligheidssituatie er in de verslagperiode stabiel bleef en dat de KAR tijdens deze periode grotendeels vrij bleef van geweld. De KDP en de PUK slaagden erin een politiek akkoord te tekenen, samen een regering te vormen en een relatieve mate van stabiliteit te bewaren. De voorbije twee jaren was er slechts sprake van één grote en een drietal kleinere aanslagen van IS op overheidsdoelwitten in de KAR. Hierbij lieten volgens de geraadpleegde bronnen twee ambtenaren, drie peshmerga's en één burger het leven. Hoewel het Turkse leger sedert 2018 de luchtaanvallen op PKK-doelwitten significant opvoerde, dient te worden vastgesteld dat dit geweld zich beperkt tot de noordelijke grensregio's van de provincies Dohuk, Erbil en Suleimaniyah. Bovendien betreft het voornamelijk gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtige en dunbevolkte grensgebied. Ondanks dat ook naburige Koerdische dorpen worden getroffen, ligt het aantal burgerslachtoffers daarbij erg laag (17 in 2018 en 11 in de eerste negen maanden van 2019). Daarnaast leidden Iraanse raket-, artillerie- en drone-aanvallen op KDPI-doelwitten in de Noord-Iraakse grensregio, die kaderden in de strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen, tot de dood van een vijftiental partijleden in 2018 en tot drie burgerdoden in juli 2019. Voor het overige vallen er jaarlijks een beperkt aantal slachtoffers ten gevolge van landmijnen. Uit het voorgaande blijkt dat de veiligheidssituatie in de KAR stabiel is, dat deze regio grotendeels vrij blijft van geweld, dat het beperkte geweld dat aldaar plaatsvindt hoofdzakelijk doelgericht van aard is en dat dit geweld slechts een beperkt aantal slachtoffers teweeg brengt. Op basis van het geheel van de voorliggende informatie, dient aldus te worden besloten dat de situatie in de KAR in het Noorden van Irak geenszins van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd: "Als gevolg van bovenstaande vaststellingen dient uw subsidiaire beschermingsstatus te worden ingetrokken en zijn er geen redenen om u alsnog de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen."

Verzoekende partij slaagt er met haar kritiek – gelet op voorgaande – geenszins in afbreuk te doen aan de bevindingen van de verwerende partij dat er geen elementen zijn die de verzoekende partij beletten zich opnieuw in haar land van herkomst te vestigen.

2.6. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER